

ТЕОДОР ТРАЯНОВ
ПОСЛЕДНИЯТ ПРОМЕТЕИД

chitanka.info

В памет на Михаил Юревич Лермонтов

*Кавказ, Кавказ, другар небесен,
и тая ноц безсънен бдиш,
и тихо, в прежни дни унесен,
молитва горестна мълвиш,
и тежък спомен те разяжда
за оня редък, звезден миг,
когато геният се ражда
с лика на бъдещ мъченик!*

*Над твоите снежни океани,
над Казбек, стръмен и мъглив,
духът на вечното изгнание
витае горд и мълчалив.
Съдбата ли го тук затвори,
или небето прокълна,
с земята нищо не говори,
и от звездите — ни с една.*

*В какъв ли спомен неспокоен,
в какъв ли сън забравим,
сам Прометей, вековен воин,
възпира своя син любим:
„Не тръгвай с мойта бранна лира,
витязе, гибелно лъчист,
сърце, което не умира,
живее в мрачна летопис!“*

*Не казва ли уста смълчана,
и погледът с любов пропит,
че верен на света остана*

*последният Прометеид!
Той, смел потомък непокорен,
от небесата към отпра,
и с огъня им животворен
най-тъмните сърца съзря!*

*От всички тайни небосклони
той махна божия печат,
и пред скръбта на милиони
доплува корабът слънчат.
Уви! Човекът малодушен
остана в самоволен плен,
и с у плах, в своята кръв заслушан,
проклина огъня свещен!*

*И в оня ден, светът когато
предаде юноша-поет,
титан невидим спря земята
и взе трупа, от кръста снет.
А ти, Кавказ, другар небесен,
над скъпа памет тъжен бдиш,
и тихо, в вечността унесен,
безсмъртни стихове мълвиш!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.